

Orice pleaca de la o idee. La voi cum a fost?

Cip: Ideea de a pleca cu moto e mai veche, ideea in sine e de pe un forum, Horizons Unlimited¹ De cativa ani citeam, si ma gandeam, uite, stam aici in Bucuresti si astia se plimba... prin tot felul de tari si orase de care nici macar n-am auzit. Pana anul trecut era un lucru pe care m-ar distra sa-l fac dar fara un viitor clar. La un moment dat prin vara-toamna 2006 am pus pe hartie o schita de buget, ce-ar presupune, pana la urma am vazut ca ne-am putea permite daca ne straduim un pic. De ce nu? Ne-am hotarat sa plecam pe la mijlocul lui 2007. Am discutat despre ce tari sa vizitam, am mai cumparat ghiduri, am inceput pregatirile.

Ce presupune pregatirea unui proiect de genul asta?

Cip: Din august pana prin ianuarie 2007 a fost la nivel de schita. Am mai cumparat niste ghiduri ne-am mai uitat pe internet si am incercat sa aproximam un traseu. Am marcat locurile pe care vrem neaparat sa le vedem. De la Lonely Planet pana la site-ul UNESCO cu World Heritage Sites care in principiu merita vizitate toate. Prin ianuarie am inceput sa ne gandim efectiv la motocicletă, echipament, casti, jachete, medicamente si am inceput sa facem liste de cumparaturi, vize - Pakistan si Iran stiam ca pot fi mai dificile. Dupa ce am cumparat motocicletă (o Africa Twin) am inceput sa bifam incet incet tot ce era pe lista, vize, echipamente, un milion de chestii, totul a intrat in linie dreapta. Ne-am ocupat de demisia, concedii.

Merita sa-ti dai demisia pentru o tentativa de genul asta?

Cip: Da, cu siguranta. Depinde evident de context, n-am considerat ca e foarte greu sa-mi gasesc o slujba la-ntoarcere, bine, asta ramane de vazut. In Romania e destul de ciudat sa ceri concediu de 6 luni, nu prea exista conceptul de an sabatic. Ioana in schimb si-a luat concediu.

Ti-ai luat concediu de 6 luni??

Ioana: Da, am zis ca-mi dau demisia dar ei mi-au zis sa-mi iau concediu. Asa ca exista si concediu de 6 luni.

Prietenii va pizmuiesc?

Ioana (rade): Acum da.

Cip: La inceputurile ideii nu era clar dac-o sa ne iasa, nu stiam pe nimeni apropiat care sa fi facut ceva asemanator. Asa ca am zis ca mai bine anuntam ca vrem sa plecam cand stim relativ sigur ca chiar o sa putem asa ca prietenii au aflat cam cu 2-3 luni inaintea plecării, cand deja aveam motocicletă, echipament, harti stiam c-avem si bani – mult timp n-am fost destul de siguri c-o sa-i avem pe toti... apar foarte multe costuri cu carnetul de pasaj, cu vizele.

Prietenii nostri au fost entuziasmati din capul locului.

Ioana: Putin convinsi ca suntem dusi cu capul. C-o sa ramanem pe drum cu motocicletă cu tot.

Cip: Sursa preponderanta a ingrijorarii a fost mijlocul de transport. Toata lumea a fost de acord ca e o super-idee, ca ne vom distra, dar de ce nu mergem si noi cu autobuzul ca tot omul si insitam cu motocicleteta?

O singura motocicleteta, nu ai asistenta, nu prea gasesti piese pe drum, sunt multe lucruri care pot sa mearga rau daca e sa mearga rau, dar ideea de la inceput de cand ne-am gandit a fost clar ca vrem cu motocicleteta, asta a fost ideea excursiei de la inceput.

Chiar asa, nu-i periculos, singuri? De ce cu motocicleteta?

Cip: In primul rand libertate, pe motocicleteta esti mult mai aproape de locurile prin care treci decat in masina, nu esti izolat, separat, simti vantul, mirosurile e cu totul altceva. In plus ne si place sa mergem pe motocicleteta. E greu sa-i explici cuiva care nu merge cu motocicleteta. Nu o faci neaparat cautand cel mai confortabil lucru posibil, iti place si de-aia o faci.

Retrospectiv, cred ca-i mai bine, mai usor cu motocicleteta decat cu masina, poti sa te misti mult mai repede, drumurile sunt relativ proaste si o masina comparabila ca performante cu o Africa Twin e mult mai scumpa, nu ne-am fi permis chiar daca am fi vrut o masina cu care sa venim pana aici.

In plus mie-mi place sa repar motocicleteta, sa o surubaresc, e un hobby, ceea ce nu pot sa zic si despre masina.

Daca era sa plecăm cu altcineva pt o calatorie de 6 luni ar fi trebuit sa fie unul dinre cei cativa buni prieteni din cei cativa oameni pe care-i cunoastem si cu care stim ca ne putem intelege 6 luni. Dintre prietenii nostri buni nimeni n-a avut disponibilitatea anu asta sa poata pleca, iar noi n-am vrut sa amanam.

A trebuit sa va despartiti de motocicleteta. De ce a trebuit sa o lasati in Nepal?

Cip: Dupa ce ne-am hotarat ca plecăm, urma sa stabilim unde exact. Avem sase luni, ce facem cu ele? Plecăm in lume, unde? Ne-am hotarat destul de repede asupra Asiei de Sud Est.

Una din primele idei a fost sa mergem pana la Angkor Wat (Cambodgia). Vroaim sa vedem Iranul, India, Nepal problema a fost cu Burma (Myanmar). Prin Burma nu poti sa treci cu vehicolul tau - nu accepta vehicole straine, practic dupa ce ai ajuns in India, ca sa continui spre est, prin Burma nu poti sa treci, ai putea sa ocolesti prin China dar e foarte scump, ar trebui sa-ti iei un ghid, iti trebuie permis chinezesc, placute chinezesti - asta-i legea.

Practic din India ca sa ajungi in Laos numai taxele ar ajunge la 10-15.000 eur ceea ce sarea din calcul.

Cea mai folosita solutie e sa iti pui motocicleteta in avion din Katmandu in Bangkok.

Dupa care ar mai fi aparut o problema in Vietnam, nu permite motociclete mari, cum e o Africa Twin deci nu puteam sa intram nici in Vietnam. Asa ca am trimis-o acasa din Katmandu cu vaporul - face cam 2 luni.

Cu banii pentru calatorie puteati probabil sa va platiti prima rata la masina, casa, chestii care raman. Asa, ramaneti cu pozele.

Ni s-a parut la momentul respectiv, si cu atat mai mult acum ca e mai bine sa investesti intr-o calatorie.

Daca te gandesti la banii pe care-i dai pe o saptamana in Turcia, Europa, unde merge lumea... daca pui deoparte banii de cateva excursii de-o saptamana iti permiti 2-3 luni aici.

Desi poate nu banii sunt intotdeauna problema principala. Cel mai greu a fost cu timpul, slujbe, obligatii, e greu sa-ti rupi 6 luni.

Cateva highlight-uri ale plimbarii. Ce recomandati, ce v-a placut mai mult?
Greu de facut topuri, totusi, de departe, cea mai mare surpriza a fost Iranul

Iran, o tara de teroristi nu?

Exact. Toata lumea stie, isi imagineaza ca sunt doar cativa oameni cu mitraliera pe-acolo, dae e cu totul altfel. Tara e foarte frumoasa si oamenii-s foarte simaptici, sunt foarte putini turisti. Cateodata frumusetea locurilor e invers proportionala cu numarul de turisti. Nu are latura asta extrem de comerciala ca-n India sau Vietnam.

Inteleg ca poate mai putina lume poate pleca 6 luni sa vada nu stiu cate tari dar nu inteleg de ce nu-si fac mai multi vacanta in Iran, e mai ieftin decat in Turcia si foarte frumos.

Peisajul e foarte lunar, foarte mult desert, pamantul e ba rosu, ba galben pietre peste tot, caldura. Oamenii in schimb sunt foarte calzi si prietenosi. Ca turist ai mult mai multe facilitati. Se multe ori te astepti ca daca esti strain sa platesti mai scump. In Iran totul e mai bine, primesti cele mai bine locuri. Ei n-au voie sa mearga pe autostrada cu motocicletele tu ai voie ca turist.

La moschei daca esti iranian platesti bilet, daca esti straini spui de unde vii si e gratis, trebuie sa te treci pe-o lista. Dar lista era foarte scurata.

Lumea te opreste pe strada, iti zic *Welcome to Iran!* Daca intrebi cum se ajunge undeva te ia omul de mana si te duce, e cu totul altfel cum vedem noi Iranul. Asta nu inseamna ca acolo nu e un regim totalitar si se vede in ochii oamenilor ca le e frica de politie si guvern dar toata lupta ideologica e la nivel de natiune.

Pakistan?

In Pakistan a fost un pic chinuit, a trebuit sa trecem foarte repede, viza a fost doar de 10 zile. Ne-au dat o escorta militara pana la iesire ceea ce a cam anulat libertatea pe care ti-o confera motocicleta, era inainte de alegeri si vor sa se asigure ca nu se isca niciun scandal.

Ne-a socat diferenta, cum pot sa traiasca oamenii, era cea mai saraca tara vizitata, mult mai fundamentalista decat Iranul dar si aici oamenii au fost foarte prietenosi. Nu vazusera motociclete asa de mari, ei nu folosesc casti, combinezoane, aratam probabil ca-ntrun film SF - ne primeau cu zambete si ne faceau cu mana, am provocat si mici accidente, se uitau dupa noi si intrau cu tractoru-n stalp.

In general de-a lungul drumului, la fiecare oprire apareau instant 50-60 oameni, in Pakistan ne-au cerut autografe, ne-a luat o vreme sa ne prindem ce vor.

Dupa care ati ajuns in India...

India e mult mai mercantila. Am avut in general parte de intrebari standard, in Turcia – ce marca e motocicleta, in Iran de unde suntem, in Pakistan, cum ne cheama, in India, cat a costat motocicleta.

Inbdia e foarte colorata dar si obositoare, mult zgomot foarte multi oameni peste tot, balamuc. Desigur, e greu sa generalizezi, India e cat un continent. Partea cu Leh, Ledak si Kasmir de exemplu, n-au legatura cu restul Indiei sunt numai munti, oamenii de-acolo sunt de fapt tibetani, acolo esti tu cu muntii, un peisaj cum n-am mai vazut, mult peste ce am vazut vre-o data, au fost cateva saptamani de vis, nu le pot compara cu restul calatoriei.

Cume cu vacile? E adevarat ce se spune?

Oh da, vacile sunt sfinte! Nu le poti face nimic. Daca o vaca se culca de-a latul autostrazii nimeni nu poate s-o dea la o parte, tipa la ea, mai bat din palme, o claxoneaza dar nimeni n-o impinge. Cele mai multe vaci au inteles ca nimeni nu le face nimic asa ca nu mai reactioneaza la tipete si claxoane, n-ai alta sansa decat sa te stradui sa le ocolesti, sunt peste tot, pe sosele, in orase, lumea se opreste sa le dea de mancare, fac numai ce vor. Viata de vaca!

Se zice ca soferii de Prahova sunt de evitat, cum e in Asia?

Cum vii din Romania inspre est in fiecare tara e din ce in ce mai aglomerat. Multa lume ne-a avertizat ca in Istanbulul e o nebunie. In Iran incepe deja sa fie semnificativ mai greu decat in Turcia, sunt mult mai multe motociclete, traficul se aglomereaza, dupa care prima zi in Pakistan a fost un soc, am ajuns pe acelasi drum lat de 4 metri pentru ambele sensuri in care erai si tu si camioanele si vacile si carutele si bicicletele si carele cu boi si oamenii care-si imping tarabele toti unii peste altii, traficul se misca foarte incet, nimeni nu se uita, nu se asigura, totul e la mica intelegere.

Nepal.

Nepal e o Indie mai mica care tine sa demonstreze ca nu e India, incepand de la faptul ca au ora cu un sfert de ora in fata Indiei, in Nepal e -si 45', cand in Bucuresti e 2, in Nepal e 6:45 ca sa nu fie pe ora Indiei.

In rest, totul e mult mai comercial, e greu sa vorbesti cu un om pe strada care nu incearca sa-ti vanda ceva.

Cambodgia

Aici te lovesc urmarile razboiului, mostenirea incredibila a Khmerilor Rosii. Nu am stat sa ne documentam suficient acasa, stiam cate ceva dar odata ajunsi acolo am cumparat multe carti - a fost ceva inimaginabil. Phnom Penh-ul (capitala) a fost evacuat in doua zile - avea 2.5 milioane oameni - cine n-a plecat a fost impuscat, spitale crese. 2 milioane in 2 zile, dupa care, timp de 4 ani a fost un oras gol, era doar sediul partidului cateva inchisori si resedintele *fatilor*. Aveau o ierarhie foarte clara in functie de importanta, Pol Pot era fratele numarul 1.

Cand au venit Khmerii erau 7 milioane de locuitori, doctrina spunea ca e nevoie de doar 1 milion de oameni dedicati pentru reconstructie, ceilalti nu erau importanti, intelectualii au fost omorati, daca aveai ochelari te-mpuscau, trebuia gasit numai milionul bun.

Cei mai multi mureau de foame, erau in lagare de munca si aveau ratii de 50g de orez pe zi. Au desfiintat moneda, au desfiintat proprietatea privata, scolile, tribunalele pentru ca tot ce era necesar era furnizat de partid. Nema-avand nevoie de scoli nu mai aveau nevoie de oameni cu studii superioare, si i-au omorat usor-usor pe toti. In 4 ani au omorat jumate - cam 3 milioane. Populatia actuala e foarte tanara, cine-a putut sa fuga a fugit. E-o tara care-a trecut prin multe. Diferenta intre ce-am trait noi (in Romania) si Cambodgia e de cateva ordine de marime. E incredibil, si totusi au reusit sa-si revina, si nu vezi nimic pe fata lor.

Khmerii nu-si foloseau numele proprii, se rezumau la numere, rotatia cadrelor era si mai simpla. Mult timp n-a existat un cult al personalitatii, pana aproape de sfarsitul regimului nimeni nu stia cine-i Pol Pot (si asta fiind un pseudonim) a fost o miscare cumva underground, toata lumea stia ca exista Fratele numaru 1 care conduce miscarea, dar il cunosteau doar cei direct de sub el ca sa nu poata fi atacat, o vreme nu i s-a stiut nici macar numele (pseudonimul).

Nu aveau uniforme, erau imbracati in niste camasi negre, specifice pentru Cambodgia, purtau doar o esarfa rosie. Interesant intr-un mod pervers din perspectiva faptului ca au omorat toti intelectualii, gradul unui khmer era dat de numarul de pixuri pe care-l aveau in buzunarul de la piept. Un soldat n-avea niciun pix, un general avea 4 pixuri, Pol Pot avea 5, pe de-alta parte majoritatea fratilor nu stiau sa scrie.

O mare parte din drum ati facut-o prin tari musulmane. Cum se uita lumea la Ioana?

Incepand cu mijlocul Turciei catre partea de est, prin tarile musulmane nu se dau camere comune, asa ca ne-am cumparat 2 verighete de argint din Turcia. Inventasem si cateva povesti despre nunta, sa nu-i ultragem pe oameni. Pe dea alta parte exista in Iran o institutie care se cheama casatorie de proba, poti sa te casatoresti pentru un an, dupa un an s-a terminat fiecare cu treaba lui, poti sa-l prelungesti sau nu. Oricum Ioana era in multe locuri singura femeie de pe strada, desigur trebuia sa poarte val ca asta-i legea.

O simpla pauza presupune: Da-ti jos casca, pune-ti baticul, stai 5 minute, fumeaza, da-ti jos baticul, pune-l la loc in geanta, pune casca.

Legea spune ca femeile trebuie sa aiba acoperite parul si urechile, mainile si picioarele.

Poate pentru ca au mult par pe maini si pe picioare?

Nu stiu, Nimeni nu stie. Poate sotul.

Intrebarea clasica: Hagi-o bate pe Nadia? Dracula? Ozone?

De Nadia nu ne-a zis nimeni, In Nepal mai stiau de Hagi si echipa Romaniei. La granita, la intrarea in Iran, un mosulet care stia bine engleza a vazut, Romania, ne-a zis: *Ahh, Ceausescu*, si-a continuat cu o voce trista, *You've killed him, he was such a good man...* - am ramas blocati

Din punctul asta de vedere, surpriza absoluta a fost, tot in Iran. Le ziceam ca suntem din Romania, ne intrebau de Sergiu Nicolaescu. Stiau de Comisarul Moldovan! Ala cu palaria care-i impusca pe nemti. Am aflat imediat ca seria filmelor cu Comisarul Moldovan e foarte populara in Iran, a fost reluata de cateva zeci de ori la televizor.

In moscheea mare din Esfahan, un individ, a aflat si el ca suntem din Romania, si de-atunci incolo ne-a urmarit pe culoare si se facandu-se ca ne-mpusca ca-n film, el glumea dar mai ca nu mai stiam pe unde sa ne-ascundem, lumea n-avea de unde sa stie contextul si parea destul de ciudat.

In medie totusi, cel mai popular e Ceausescu, de el multa lume a auzit. De cele mai multe ori insa ni s-a spus ca suntem primii romani pe care ii intalnesc si majoritatea oamenilor nu stiau unde e Romania.

Puteti citi mai multe despre povestile si pataniile celor 6 luni, pe blogul expeditiei:

www.zumzumzum.ro